

Prof. dr hab. Zbigniew Jerzy Galus urodził się 7 lipca 1934 roku. Studiował na Wydziale Chemii Uniwersytetu Łódzkiego. Ukończył studia w roku 1955. Dwa lata później (1957) rozpoczął pracę w Katedrze Chemii Nieorganicznej i Analitycznej na Wydziale Chemii UW. Pod kierownictwem prof. Wiktora Kemuli opracowywał możliwości badań amalgamatów z użyciem nieruchomej kroplowej elektrody rtęciowej. Badania stały się tematem pracy doktorskiej, zakończonej nadaniem stopnia doktora nauk chemicznych w roku 1960. Po doktoracie odbył staż naukowy na University of Kansas, gdzie przez dwa lata badał mechanizmy anodowego utleniania pochodnych aniliny i innych związków organicznych. Współpracował ze znanymi elektrochemikami – profesorami R.N. Adamsem i F.S. Rowlandem – przyszłym laureatem Nagrody Nobla (1995). Był jednym z pionierów stosowania dyskowych elektrod wirujących (RDE), technik radiochemicznych i spektroskopii EPR. Po powrocie do Polski prowadził elektrochemiczne badania kompleksów metali przejściowych, których wyniki stały się podstawą uzyskania habilitacji (1966). Tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał w roku 1973, a tytuł profesora zwyczajnego w roku 1981. Aktualnie jest emerytowanym profesorem Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego. Wypromował 25 doktorów nauk oraz był opiekunem naukowym w 7 przewodach habilitacyjnych (6 spośród młodszych współpracowników otrzymało tytuły profesora).

Specjalnością naukową prof. Galusa jest elektrochemia i elektroanaliza – kinetyka reakcji elektrodowych w różnych układach, adsorpcja i jej wpływa na kinetykę elektrodową, mechanizmy działania modyfikowanych elektrod.

Zbigniew Galus jest autorem i współautorem około 200 publikacji naukowych i dydaktycznych w znanych czasopismach międzynarodowych, dotyczących przede wszystkim różnych problemów elektrochemii. Publikacje książkowe to m.in.:

- *Podstawy elektroanalizy chemicznej*, PWN, Warszawa, wyd. 1. 1971, wyd. 2. 1977; 2 wyd, (Horwood–PWN) wyd. 1. 1976, wyd. 2. 1994; wyd. rosyjski 1974; wyd. chiński 1987;
- *Electrochemistry of Mercury* (z P.K. Wroną), w *Encyclopedia of Electrochemistry of the Elements*, t. IXA, M. Dekker, Nowy Jork 1982 (227 stron).

Prof. Galus działa w Polskiej Akademii Nauk (członek korespondent od 1991 roku, członek rzeczywisty od 1998 roku) oraz w Towarzystwie Naukowym Warszawskim (członek zwyczajny od 1983 roku). Pełnił funkcję prodziekana Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego (1980-81 i 1984-85). W przeszłości był członkiem (od 1980 roku) Komitetu Redakcyjnego oraz redaktorem naczelnym (2006-2009) czasopisma „*Chemia Analityczna - Polish Journal of Chemistry*”, członkiem tytularnym Komisji Chemii Elektroanalitycznej IUPAC (1969–1983), a także członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych (1991-1996); Komitetu Badań Naukowych (1991-1997, 2001-2007), Rady Nauki przy Ministrze Nauki i Szkolnictwa Wyższego (2005-2008). Był także wiceprezesem (1986-1994) oraz prezesem (1992-1994) Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Od 1983 roku został członkiem honorowym, a od 2015 roku mianowano go na prezesa honorowego Polskiego Towarzystwa Chemicznego.

Jest laureatem nagród: Prezydium Rady Miast i Wsi czołokształt badaczy naukowych (2004);

Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za badania naukowe (7 nagród); im. M. Skłodowskiej-Curie (Wydział III PAN, 1984). Otrzymał również następujące odznaczenia państwowe: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1976), Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (1998), Medal Komisji Edukacji Narodowej (1997), jak również Medal im. Jana Zawadzkiego (1981), Medal im. Jędrzeja Śniadeckiego (2011), Medal okolicznościowy (2012) Polskiego Towarzystwa Chemicznego.